

ring af forsikrings- og genforsikringsformidlere og i forbindelse med anvendelsen af kravene i artikel 4 på sådanne formidlere. Navnlig kan bundne forsikringsformidlere registreres hos et forsikringssselskab eller en sammenslutning af forsikringssselskaber under en kompetent myndigheds kontrol.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første og andet afsnit på alle de fysiske personer, som arbejder i et selskab, og som udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling.

For så vidt angår juridiske personer registrerer medlemsstaterne disse og anfører endvidere i registret navnene på de fysiske personer i ledelsen, der er ansvarlige for forsikringsformidlingen.

2. Medlemsstaterne kan oprette mere end ét register for forsikrings- og genforsikringsformidlere, forudsat at de fastlægger kriterier for, hvordan formidlerne skal registreres.

Medlemsstaterne sikrer, at der oprettes ét kontaktssted, der giver nem og hurtig adgang til oplysninger fra de forskellige registre, der oprettes elektronisk og opdateres løbende. Dette kontaktssted skal desuden indeholde oplysningerne om hver medlemsstats kompetente myndigheder, jf. stk. 1, første afsnit. Det skal endvidere fremgå af registrene, i hvilket land eller hvilke lande de enkelte formidlere udøver virksomhed i henhold til bestemmelserne om etableringsfrihed eller fri udveksling af tjenesteydelser.

3. Medlemsstaterne sikrer, at registreringen af forsikrings- og genforsikringsformidlere, herunder bundne forsikringsformidlere, gøres betinget af, at de opfylder de faglige kvalifikationskrav i artikel 4.

Medlemsstaterne sikrer også, at forsikrings- og genforsikringsformidlere, herunder bundne forsikringsformidlere, som ikke længere opfylder disse krav, slettes af registeret. Den kompetente myndighed efterprøver regelmæssigt, om betingelserne for registreringen fortsat er opfyldt. Hvis det er nødvendigt, underretter hjemlandet på enhver egnet måde værtslandet om en sådan slettelse af registeret.

4. De kompetente myndigheder kan udstede et bevis til forsikrings- eller genforsikringsformidlere, således at alle interesserede parter ved konsultation af de i stk. 2 omhandlede registre kan kontrollere, at formidlerne er behørigt registreret.

Dette bevis skal mindst indeholde de i artikel 12, stk. 1, litra a) og b), omhandlede oplysninger og, hvis det drejer sig om en juridisk person, navnet eller navnene på den eller de fysiske personer, der er nævnt i stk. 1, fjerde afsnit, i nærværende artikel.

Medlemsstaterne skal kræve, at beviset returneres til den udstedende kompetente myndighed, når forsikrings- eller genforsikringsformidleren ophører med at være registreret.

5. Registrerede forsikrings- og genforsikringsformidlere skal kunne optage og udøve forsikrings- og genforsikringsformidling i Fællesskabet i henhold til bestemmelserne om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser.

6. Medlemsstaterne skal sikre, at forsikrings-selskaberne kun benytter forsikrings- og genforsikringsformidlere fra registrerede forsikrings- og genforsikringsformidlere og de i artikel 1, stk. 2, omhandlede personer.

Artikel 4

Faglige kvalifikationskrav

1. Forsikrings- og genforsikringsformidlere skal besidde passende viden og kunnen som fastsat af formidlerens hjemland.

Hjemlandet kan tilpasse kravene til viden og kunnen efter forsikrings- og genforsikringsformidlerens virksomhed og de aftaler, der formidles, særlig hvis formidleren har et andet hovederhverv end forsikringsformidling. I disse tilfælde må formidleren kun udøve forsikringsformidling, hvis en forsikringsformidler, der opfylder betingelserne i denne artikel, eller etforsikrings-selskab påtager sig det fulde ansvar for hans handlinger.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at forsikrings-selskabet i forbindelse med de i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, omhandlede tilfælde skal kontrollere, at de pågældende formidlers viden og kunnen er i overensstemmelse med kravene i første afsnit i nærværende stykke, og om nødvendigt tilbyde sådanne formidlere en uddannelse, der modsvarer kravene i forbindelse med de aftaler, de formidler.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første afsnit på alle de fysiske personer i et selskab, der udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling. Medlemsstaterne sikrer, at en rimelig del af de personer i ledelsen i sådanne selskaber, der er ansvarlige for formid-